

ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

του χρήστη admin

adidas
TOPK

umbro

BLACK

Κρίνος της άβλαυ

Ο κρίνος της άβλαυ ή θαλάσσιος ασφόδερος σε γρήνη ανοφασία, είναι αυτοφύες φυτά που σηματά καεί σε αλλήδες θαλάσσιες ανίτες της Μεσογείου ιδιαίτερα στον Κρητική, στο Ιορανή, την Ταρνια, στις Κουαριας νήσας, στην Πελοπόννησο, στην Χαλκιδική, στις Κυκλάδες και στην Κρήτη. Ανήκει στην οικογένεια των Αμαρυλλιδωείδων της συνοσταξίας των αγγειοσπερκών. Ο κρίνος της άβλαυ με τα μεγάλα εκτυπωσιανά, ρεκά, έυσχα αθή του, αυθίγει από τα μέσα Ιουλίου μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου και αποτελεί ένα από τα υπαύότερα είδη στις αλλήδες παραλίες της χώρας μας. Εξατίας της αυθίξης του ταρπισκά οι ηθιόστοχοί του λειοάται συνεχώς.

Κρίνος της θάλασσας

Διήντρα Παπαδημητρίου

ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Η βελανιδιά η βελανιδιά είναι γένος φυτών.

της οικογένειας των φηγοειδών με 531 αποστάση

είδη του βοείου ημισφαίριου της γης. Είναι το
κατ'εξοχήν δένδρο των θρωγών. Είναι δένδρο

ψηλά αεικόβια που βρίσκονται είτε σε πεδινές

είτε σε ορεινές περιοχές. Ο καρπός της

βελανιδιάς το βελανιδι. Το φλοιό όλων

των ειδών είναι βαρύ σκληρό και δεν

σαπίζει εύκολα.

Το γ
φοίν
και ε
με λ
κυρία
τους
ρογ
τρογίω
χρωστ
στάνιο
περιβα
φαίνετο
από τη
φωτογράμ

ΦΛΟΙΣΤΙΚΟ

Το φλοιστικό ή φοινικόπτεροι είναι πτηνά του γένους των φοινικόπτερων. Είναι πουλί που συναντάται σε όλο τον κόσμο και έχει χαρακτηριστικό ροζ φτέρωμα. Είναι φλοιστικό με με λεπτά πόδια και γαβνή μύτη. Τα φλοιστικά τρέφονται κυρίως με χαρίδες, άλγες, και υδρόβια φυτά. Τα φτερά τους διαθέτουν διάφορες αποχρώσεις του πορτοκαλί και του ροζ χρώματος. Αυτό οφείλεται στις χρωστικές των τροφών που καταναλώνουν, οι οποίες περιέχουν ισοχρωστικές χρωστικές. Ωστόσο, υπάρχει υπήρχει ένα εξαίρετο σπάνιο φλοιστικό χρώματος μαύρου το οποίο εθεάθη σε περιβαλλοντικό κέντρο της Κύπρου. Η εταιρεία αυτή φαίνεται να οφείλεται στην απίστευτη μελανίνη από την τροφή που καταναλώνει το συγκεκριμένο φλοιστικό.

Η
κα
ανα
κα
μπο
και
και
Ου
Κπ
στην
που
Τα
το
περ
χρ
από
κα

ΚΕΝΤΑΥΡΙΑ

Η Κενταύρια είναι ένα φυτό με βαλακό τριπόσπινο και ανθεκτικό θλαστό που προσαρμόζεται και αναπτύσσεται σε ποικίλους χώρους της Ευρώπης αλλά και της Βόρειας Αμερικής και ανήκει στην οικογένεια της

μυρτιάδας. Συναντιέται ανάμεσα στις καλλιέργειες των σιταριών και στους χερσούς αγρούς. Μερικές ποικιλίες όπως καλλιέργειες και στους κήπους. Τα άνθη είναι ερμαφρόδιτα δηλαδή έχουν θηλυκά και αρσενικά όργανα στο ίδιο λουλούδι.

Υπάρχουν περίπου 500 είδη κενταύριας, εκ των οποίων στην Ελλάδα το, με γνωστότερο το είδος *Centaurea Cyanus*, που στους Αρχαίους Έλληνες έφερε το όνομα Κουανός. Τα άνθη που χρησιμοποιούνται ως προϊόν θραύει το οποίο προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση καθώς περιέχει θεραπευτικές ουσίες ενώ παράλληλα το χρώμα των ανθών του δημιουργεί αισθητική απόλαση και το καθιστά πιο θελκτικό για τους καταναλωτές το

Χελώνα του Βασίλειου

Η χελώνα του Βασίλειου είναι ένα είδος χελώνας που ζει στην Ελλάδα. Είναι πολύ σπάνια και βρίσκεται μόνο στην περιοχή της Κρήτης. Η χελώνα του Βασίλειου είναι πολύ μεγάλη και ζει για πολλά χρόνια. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί και είναι πολύτιμο είδος. Η χελώνα του Βασίλειου είναι πολύ σπάνια και βρίσκεται μόνο στην περιοχή της Κρήτης. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί και είναι πολύτιμο είδος.

Καρταλάκια στην αγγλικία

Τα καρταλάκια είναι μικρά έντομα που ζουν στην αγγλικία. Είναι πολύ σπάνια και βρίσκονται μόνο στην περιοχή της Κρήτης. Τα καρταλάκια είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν και είναι πολύτιμο είδος. Τα καρταλάκια είναι πολύ σπάνια και βρίσκονται μόνο στην περιοχή της Κρήτης. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν και είναι πολύτιμο είδος.

Ο λευκοτακνίας είναι παθολογία που ανήκει στις οικογένειες των ερωιδών και ανήκει από τους ερωιδούς του σπαστικού και στον Ελλάδα χιμύ.

Χαρακτηριστικό του είναι το μακροί κέρατα του που κοφούν το πίσω μέρος του σώματός του και την κορυφή του κεφαλιού του. Η ζωή του παχέοφρου πληθυσμού είναι αυστηρή.

Ο λευκοτακνίας ανήκει σε όλες τις μορφές ψαριών, αλλά στην φύση η θεωρείται ως επί το πλείονος ψαριόσενικό είδος. Στην Ελλάδα ο λευκοτακνίας φημιόγεται από Νότιο-Δυτική, νοτιόανατολικά ως διαβατικά και χειμώνα απομένει.

Το είδος ζει σε όλες τις κατηγορίες εσωτερικών και ποταμικών υδατοσώματων, αλλά δέχεται προτίμηση όσον αφορά σε ανοικτές ή καθαυμένους με βλάστηση νεύχες, όπου τα νεύρα συγκεντρώνονται σε νεύρα άφαισ στα κενάνανα. Στην Ελλάδα ο λευκοτακνίας συνηθίζει να σε φύση εδάφους.

Ο λευκοτακνίας είναι είδος που ξεχωρίζει λόγω του μεγέθους του και το χιμύ. Ξεχωρίζει με σε περιβάλλοντα, ξεχωρίζει από το

δέντρο ή σε κάποιο κάβρο τοίχωμα (τοίχο, βράχο), σε ένα κτήριο, σε ξεράμβλες [23] και έχει στενή είσοδο. Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιεί παλιές φωλιές δρυοκοπατών, [35] τεχνητά κατασκευασμένες φωλιές, [44] ενώ στην Αφρική κλέει χρήση φωλιών τρεπιτιών. [38] Συνήθως δεν υπάρχει κάποιο ιδιαίτερο υλικό επίστρωσης, αλλά κατά περίπτωση μπορεί να χρησιμοποιούνται φυτικά υλικά, φτερά, μαλλί,

αλλά και σκουπίδια ή υ. κουνέλια [18][44]

Κούβη πεύκο

Μαυρόπευκο

Η αναπαράγωγή των πευκών γίνεται μέσω των κλώνων τους. Στους αρσενικούς κλώνους υπάρχουν πολλοί μικροί «δάκνοι» που φέρουν γύρη. Στους θηλυκούς κλώνους βρίσκονται διατεταγμένα «χάσμα» (σπονοσπείραμα φύλλα).
 Κατά την Άνοιξη οι γυμνοσπέρμοι αναπτύσσονται και με τον άνεμο σκορπώνουν τη γύρη. Τα χέλια στους θηλυκούς κλώνους αναπτύσσονται, δέχονται τη γύρη και κλείνουν. Η γονιμοποίηση γίνεται την επόμενη

Πεύκο

δύο, τρία ή πέντε, παραμένοντας στο πεύκο από 2 μέχρι 17 χρόνια. Στην βάση τους περβόλλονται από ένα μεταβλητόν κόλεο και το χρώμα τους είναι ανοιχτό ως σκοπό πράσινο.

Όλα τα βλαστικά μέρη του δέντρου διατρέχονται από οδοντικά στοιχεία που έχουν την μορφή αγγώνων παρόμοιες ηρίτην και αίθρια έλαια.

Στη βάση κάθε βλαστούς βλαστού αναπτύσσονται αρσενικοί και θηλυκοί κώνοι. Είναι τα άνω του πεύκου γνωστά με την ονομασία κουνούπρια.

Τα πεύκα αποτελούν πρόδρομα είδη στα δασικά οικοσυστήματα κι εγκαθίστανται σε αρπάζα περβόλλωντα και σχηματίζουν φυτοκοινωνίες που διαμορφώνουν το περβόλλων για τα επερχόμενα είδη. Π.χ. στην περιοχή της Αττικής τα πευκοδάση διαμορφώνουν το κατάλληλο

• Το **Θαλαστικό πεύκο** ή **τραχεία πεύκη** είναι *Pinus brutia* [1], που μοιάζει με το κούβη, έχει μεγαλύτερο όγκο και ύψος από αυτό, σκληρότερο και χοντρές βελόνες. Υπάρχει στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, τη Χαλκιδική, τη Θράκη, τη Θάσο, την Κρήτη και τη Μικρά Ασία.

• Το **Μαυρόπευκο** είναι *Μαύρη πεύκη* - *Pinus nigra* [6], ψηλό δέντρο που φτάνει σε ύψος και τα 45 μέτρα. Τα κουνούπρια του είναι μικρά και οι βελόνες του μετρίου μεγέθους.
 Βρίσκεται σε όλη στην ορεινή της Πίνου, στα βουνά της Μακεδονίας, ενώ άλλα υπάρχουν και στα βουνά της Κρήτης και της Αττικής.

Μακροφύλλα των ειδών να έχουν ύψος 15 με 45 μέτρα. Τα χαμηλότερα είναι τα είδη *Πεύκη η υάκη* (*Pinus unguis*) και *Πεύκη η κορυμβόλια* ή *Πεύκη η κορυμβήτης* (*Pinus culmicola*), με ύψος μέχρι 3 μέτρα. Σε αυτιοειδή, το ψηλότερο είναι η *Πεύκη η βαριά* ή *Πεύκη η βαρύχυλος* (*Pinus ponderosa*), με ένα άτομο του είδους στο Όρεγκον να έχει ύψος 81,79 μέτρα, ενώ η *Πεύκη η μαυροπριανή* μπορεί να ξεπεράσει σε ύψος τα 82 μέτρα.

Ο κορμός των πευκοδέντρων είναι χοντρός και φολιδωτός. Τα κλάδα μοιάζουν να σχηματίζουν δακτυλίδια στα σημεία που εκθύνονται από τον κορμό, αν και σχηματίζουν οφικτές σπείρες. Είναι άμα μακρόβια δέντρα, με ηλικία από 100 μέχρι 1.000 έτη ή περισσότερο. Η πιο μακρόβια είναι η *Πεύκη η μακράληνη* [1] (*Pinus longæva*), καθώς ένα δέντρο αυτού του είδους έχει μετρήσει ότι έχει ζήσει 4.600 χρόνια, ο

Εγγλικά: *Colaptes auratus* (υποείδος: *C. a. a.*)

Ζητά έντομα, συμπεριλαμβάνονται κυρίως γρυλοι, ακρίδες, σκαθάρια, ψαλίδες, τζίτζικια, μυρμήγκια και ημίπτερα. Αυτά μπορεί να κυμαίνονται από 10 έως 150 χιλιοστά σε μήκος, με προτιμώμενο μέγεθος, περίπου τα 20-30 χιλιοστά. Τα μεγαλύτερα από αυτά, θανατώνονται με κτυπήματα πάνω στο έδαφος ή σε μια πέτρα, ενώ αφαιρούνται τα δύσπεπτα μέρη του σώματος, όπως τα φτερά και τα πόδια.^[14]

Γενικά, αναζητεί την τροφή του μοναχικά, συνήθως στο έδαφος, με τη βοήθεια της όρασης, ενώ σπάνια χρησιμοποιεί και την ακοή του. Τού αρέσει ιδιαίτερα, το γυμνό ή με κοντό χορτάρι, επίπεδο έδαφος.^[34] Μπορεί να τρέφεται και στον αέρα, εκεί όπου οι ισχυρές του πτέρυγες του καθιστούν νοήμονα και ευέλικτα

Φώλιασμα

Στους προτιμώμενους οικοτόπους αναπαραγωγής (ανοικτές εκτάσεις με διάσπαρτα δένδρα ή κτήρια), ο τσαλαπετεινός κατασκευάζει την φωλιά του, σχεδόν πάντοτε μέσα σε μια τρύπα ή σχισμή, που μπορεί να βρίσκεται σε ένα δέντρο ή σε κάποιο κάθετο τοίχωμα (τοίχο, βράχο), σε ένα κτήριο, σε ξερολιθιές^[23] και έχει στενή είσοδο. Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιεί παλιές φωλιές δρυσκολαπτών,^[35] τεχνητά κατασκευασμένες φωλιές,^[44] ενώ στην Αφρική κάνει χρήση φωλιών τερμιτών.^[38] Συνήθως δεν υπάρχει κάποιο ιδιαίτερο υλικό επίστρωσης, αλλά κατά περιπτώσεις μπορεί να χρησιμοποιούνται φυτικά υλικά, φτερά, μαλλί, αλλά και σκουπίδια (λ.χ. κ...

ΑΓΡΙΟΠΑΝΙΑ

Ένα είδος αγριόπανιας είναι η Πρασινοκέφαλη Πάνια - η αρχαία Πρασινοκέφαλη είναι υβριδικό μεσικό πτηνό της οικογένειας των Μυσθιδων, που βρίσκεται και στον Ελληνικό χώρο. Η Πρασινοκέφαλη ανήκει στις εποχιασόμενες πάπιες επιφάνειας ή αφρόπαιες. Αυτή η ομάδα από αγριόπανιες αγαθίζει στην επιφάνεια του νερού την τροφή της.

Το μήκος του σώματος της είναι 50-65 εκ. το βάρος του αρσενικού είναι 850-1.572 γρ. και του θηλυκού 750-1.320 γρ. Το άνοιγμα των φτερών τους είναι 81-98 εκ. Το αρσενικό έχει πράσινο κεφάλι, λευκό περιθώριο, καστανό στήθος και μαύρη ουρά. ενώ το χρίμα του θηλυκού είναι καφέ με μαύρο. Το θηλυκό χρίζει τη φωλιά του στο έδαφος και γεννάει μια φορά τον χρόνο 9-13 αυγά.

Βασιλική
Βασί

Η χελώνα α
θαλάσσιας χέ
νομή. Μια ενή
που 135 κιλ
φές που ξε
χρίμα του δίσ
χελώνα είναι
7εί σαν Α
είδος που σ
Συμφωνία α
με περισσότε
καρπία νε
στα άλλα
γεννήσαν
θαλάσσια χέ
ούς γασ

Χελώνα καρίζα-μαρέτα

Η χελώνα μαρέτα-μαρέτα είναι είδος θαλάσσιας χελώνας με παγκόσμια κατανομή. Μια ενήλικη χελώνα ζυγίζει περίπου 135 κιλά, ενώ υπάρχουν καταγραφές που ξεπερνούν τα 450 κιλά. Το

χρώμα του δέρματος κυμαίνεται από κίτρινο έως καστανό και το χέλιο είναι συνήθως μοιαινωπό-μαρέ. Η Θαλάσσια χελώνα ζει στον Ατλαντικό, τον Ειρηνικό και τον Ινδικό Ωκεανό, καθώς επίσης και στη Μεσόγειο Θάλασσα. Η Ελλάδα είναι η πιο σημαντική περιοχή φωλιάσματος κατά μήκος της Μεσογείου, με περισσότερες από 3000 φωλιές τον χρόνο. Η χελώνα μαρέτα-μαρέτα περνάει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της στη θάλασσα αλλά τα θηλυκά βγάζουν μια λίγα στην ξηρά για να γεννήσουν τα αυγά. Έχει διάρκεια ζωής 47-67 χρόνια. Η Θαλάσσια χελώνα τρέφεται κυρίως με εσπάρτα του αυθιό, όπως γαστέροποδα, δίθυρα, μαλάκια και δεικνίποδα.

Σοφία Σάφαρη

Κρίνος της άβλαυ

Ο κρίνος της άβλαυ ή θαλάσσιος ασφόδελος σε ραική ανομία, είναι αυτοφυές φυτό που συναντά κανείς σε αλλείδες θαλάσσιες ακτές της Μεσογείου ιδιαίτερα στην Ιορδανία, στο Ισραήλ, την Ταρσία, στις Καναρίες νήσους, στην Πελοπόννησο, στην Χαλκιδική, στις Κυκλάδες και στην Κρήτη. Ανήκει στην οικογένεια των Μαρρυθιδοειδών της συνολοταξίας των αχρεωσπερμίων. Ο κρίνος της άβλαυ με τα λευκά ευτυπωστανά, λευκά, εύστα άμνη του, ανθίζει από τα μέσα Ιουλίου μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου και ανήκει ένα από τα ωραιότερα είδη στις αλλείδες παραλίες της χώρας μας εξαιτίας της αύξησης του τουρισμού οι ρηθυσκοί του λειομαται συνεχώς.

Κρίνος της θάλασσας

